

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Takács Tibor ügyvéd által képviselt: felperes neve (felperes címe) felperesnek a Kristófik és Borfői Ügyvédi Iroda által képviselt: alperes neve (alperes címe) alperes ellen vállalkozási díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma (2012. január 1. napjától Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégium) által 2011. november 16-án kelt 9.G.42.188/2009/31. számú ítélete ellen a felperes által 32. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett részét helybenhagyja.

A másodfokú bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 250.000.- (azaz kettőszázötvenezer) Ft + ÁFA ügyvédi munkadíjat fellebbezési költségként.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 4.094.059.-Ft tőkét, és ennek 2006. december 7-től a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg 406.600.-Ft perköltséget. Rendelkezett arról, hogy a felperes által le nem rótt kereseti illetékből 245.600.-Ft-ot az alperes, 654.400.-Ft-ot pedig a felperes köteles az állam külön felhívására megfizetni.

Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásában megállapította, hogy a felperesi jogelőd a B. M. Kft. „fa” és az alperes között 2003. szeptember 16-án vállalkozási szerződés jött létre a S. T. és H. alapozási és vasbetonszerkezet építési munkák elvégzésére. A felek a szerződésükben kikötötték, hogy a megrendelő azonnali hatályú felmondásra jogosult, ha a vállalkozó fizetéseképtelenné válik, csődbe jut, felszámolják. Ebben az esetben a vállalkozó csak a szerződésszerűen elvégzett munka ellenértékére tarthat igényt azzal a feltétellel, hogy a megrendelő a felmondástól számított 30 napon belül az elvégzett munka mennyiségét megállapítja és kiértékeli. Megállapodtak a felek abban is, hogy a megrendelő a vállalkozói díj

10%-át teljesítési biztosítékként visszatartja a vállalkozó minden számlájából a műszaki átadás-átvétel időpontjáig. Az így visszatartott összeg a közösen felvett jegyzőkönyv, vagy a vállalkozó igénybejelentő levele alapján kerül kifizetésre az átadás-átvételi eljárást követően (11.1 pont). Ezen szerződéses rendelkezések alapján az alperes a felperes által kiállított rész-számlákból összesen 19.546.864.-Ft-ot visszatartott.

A felperesi jogelőd csődeljárás alá került és emiatt az alperes 2004. január 14-én 2004. január 16-i hatállyal felmondta a szerződést. Ugyanakkor már 2004. január 22-én már újabb vállalkozási szerződést kötött az alperes a P. Kft-vel a felperes által elvállalt munkák befejezésére.

A felperes 2004. június 17-én felszámolás alá került. 2005. január 17-én a felszámoló megbízottja és az alperes képviselője garanciális bejárást tartottak és annak során megállapították, hogy a felperes hibásan teljesített, mivel a termálfürdőt kiegyenlítő medence alaplemez és falcsatlakozás munkahézagán több helyen vízszivárgás van, és rögzítették, hogy kivitelezési probléma valószínű oka a nem megfelelő betontömörítés a fal aljában, a vízzáró szalag mentén. Javítható hibaként rögzítették. Azt is rögzítették, hogy a felperes elismeri a felelősségét. Megállapították azt is, hogy a kültéri élményszifon kiegyenlítő alaplemez és falcsatlakozás munkahézagán vízszivárgás tapasztalható, és ezzel kapcsolatban csupán visszautaltak az 1. pontban foglaltakra.

Az alperes 2005. február 2-án tájékoztatta a felperes felszámolóját, hogy a garanciális javítás kivitelezését tovább nem tudja halasztani, annak elvégzésére más vállalkozót von be, s a felmerülő költségeket a felperes „garanciális visszatartás terhére” számítja be. A felszámoló 2005. február 3-án arról tájékoztatta az alperest, hogy a felszámolás alatt álló társaság munkavállalókkal nem rendelkezik, így az esetlegesen jogos kijavítási igényeknek sem tud eleget tenni.

Ezt követően az alperes a hibákat kijavíttatta a P. Kft-vel, aki 2005. június 16-án 3.110.406.-Ft-ról majd 2005. május 4-én 3.429.450.-Ft-ról állított ki számlát, amelyet az alperes kifizetett, és egyben 2005. augusztus 31-én tájékoztatta a felszámolót, hogy 6.539.856.-Ft összegű javítási költséget a garanciális visszatartás összege terhére kompenzálta, a visszatartott összegből fennmaradó 13.007.000.-Ft-ot 2006. december 6-án az átutalta a felperesi jogelőd részére.

A felszámoló a visszatartott összegnek a javítási költségekre történő elszámolásával nem értett egyet, és ezt 2005. október 4-én közölte is az alperessel, és közölte azt is, hogy amennyiben követelése van az alperesnek úgy azt hitelezői igényként kell érvényesítenie. Kérte a visszatartott 19.440.695.-Ft kifizetését.

A felperesi jogelőd felszámolása 2010. januárjában fejeződött be, a felperes jogelődjét a cégjegyzékből törölték. A felperes jogelődjének felszámolását befejező és az adós társaságot megszüntető határozatával a felszámolási eljárást lefolytató

bíróság 2009.szeptember 14-én úgy rendelkezett, hogy az alperessel szembeni „1.470.000.-Ft” követelést a felperesnek, mint hitelezőnek a „b” kategóriájú követelés részbeni kielégítéseként átadta.

A felperesi jogelőd - felszámolója útján - 2006. augusztus 1-én keresetet nyújtott be az alperessel szemben, amelyben a visszatartott 19.546.864.-Ft és ennek 2004. december 14-étől - mint középarányos időponttól számított - késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Álláspontja az, hogy az alperes a felszámolási eljárás során hitelezői igényt nem jelentett be, az egy éves jogvesztő határidő pedig már eltelt, így a visszatartott összeget köteles a felperes javára megfizetni. Az alperes részteljesítését követően módosított, leszállított kereseti kérelme 14.795.736.-Ft és ennek kamatai megfizetésére irányult.

Az elsőfokú bíróság az első ízben meghozott ítéletében az alperest 3.642.049 Ft és ennek kamatai megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. A felperest kötelezte az elsőfokú bíróság az alperes javára 392.264 Ft perköltség megfizetésére, míg a felperes által le nem rótt kereseti illetékből 678.460 Ft, míg az alperest 221.540 Ft megfizetésére az állam külön felhívására.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezési eljárás során közbenső ítéletet hozott, amelyben megállapította, hogy a felperes keresetében érvényesített követelésével szemben az alperest a felperes hibás teljesítésével arányos visszatartási jog megilleti.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az alperes visszatartási joga alapján érvényesített hibás teljesítés összepszerűségének tisztázása körében az elsőfokú bíróságot új tárgyalásra, és új határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárás során a felperes keresetét a jogelőd által előterjesztett kereseti kérelemmel egyezően tartotta fenn, arra hivatkozással, hogy a jogelődje által 2006-ban peresített követelést teljes egészében megszerezte. Az alperes által visszatartott összeggel kapcsolatban kifejtett álláspontja volt, hogy a jóteljesítési biztosítékot óvadéknak kell tekinteni. Ha az adós valamely kötelezettség biztosítására a felszámolás kezdő időpontjáig óvadékot nyújtott, a jogosult a felszámolás megindulásától függetlenül az óvadékból kielégítheti a követelését, ezt követően a fennmaradó összeget kell elszámolással a felszámolónak kiadni. Ha azonban az óvadék jogosultja a felszámolást elrendelő végzés közzétételétől számított 3 hónapon belül nem él a Polgári Törvénykönyv alapján biztosított jogaival, követelésének kielégítésére zálogjogosultként tarthat igényt. Ebből következik, hogy az alperesnek a garanciális visszatartás összegét a felszámolást elrendelő végzés kézhezvételétől számított 3 hónap elteltével vissza kellett volna fizetnie a felszámolónak. Szavatossági igényét a jogutódként perbe lépett felperes szerint az alperes követelés-bejelentés útján érvényesíthette volna.

Mindezekén túl a felperes vitatta azt is, hogy az alperes a javítási költséget ÁFA-val növelt összegben számolta el a visszatartott összeg terhére.

Az alperes továbbra is vitatta, hogy a már teljesített kifizetésen túl, további összeggel tartozna a felperes felé. Miután a felperesi jogelőd hibásan teljesített, s a hibát felhívás ellenére nem javította ki, az alperest megillette az a jog, hogy a hibát mással kijavíttathassa. Ennek költségét az alperes a javítást végző gazdasági társaságnak ki is fizette.

Az elsőfokú bíróság ítéletében mindenekelőtt hivatkozott arra, hogy a közbenső ítélettel elbírált jog a Pp. 229.§ (1) bekezdése alapján vitássá már nem tehető.

A felek között a visszatartás összege nem volt vitatott, azonban a visszatartott 19.546.864.-Ft-ból leszámítva csak a díj arányos részére illette meg a visszatartási jog az alperest. Miután a felperes jogelődjé teljeskörűen nem ismerte el a javítási költség indokoltságát, ezért a megismételt eljárás során kellett tisztázni a hibák indokolt javítási költségét.

A megismételt eljárás során lefolytatott bizonyítás eredményeként, a beszerzett szakértői vélemény alapján az elsőfokú bíróság megállapította a felek által is már rögzített hibás teljesítés tényét. Bár a szakértő már csak a kijavított állapotot vizsgálhatta, de a szakértő általános tapasztalata alapján is rögzíthető volt a beton zsugorodása, amely mindenképpen kiviteli hiba. A kijavítással kapcsolatos számlák alapján pedig a reális javítási költséget 4.961.885.-Ft + ÁFA összegben állapította meg. Ezen összeg alapján - figyelemmel az alperes által már kifizetett 13.007.000.-Ft-ra is - határozta meg az elsőfokú bíróság a visszatartott összegből az alperes által még fizetendő díjat. Ezt meghaladóan pedig a felperesi keresetet elutasította. A késedelmi kamatról a Ptk. 301/A.§ (2) bekezdése alapján, míg a perköltségről - a pernyertesség-pervesztességre figyelemmel - a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel.

Fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, és a felperesi keresetnek teljeskörű helyt adását, továbbá az alperesnek perköltségben történő marasztalását kérte.

Fellebbezésében továbbra is vitatta a felperesi hibás teljesítést tényét, s álláspontja volt, hogy e körben az alperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Ezzel összefüggésben a szakértői vélemény megállapításait vitatta. Álláspontja az volt, hogy a javítási munkákat követő 6 év elteltével az állítólagos hibák jellegére érdemi szakértői véleményt készíteni már nem lehet, különös tekintettel arra, hogy a hibák kijavítása már megtörtént. A hibás teljesítés körében az alperesi jogelőd képviselőjének nyilatkozatára szakértői vélemény nem alapítható. Azt vitássá nem tette, hogy az alperesi jogelőd képviselője korábban tett

elismerésként is értékelhető nyilatkozatokat a hibák vonatkozásában, ugyanakkor az sem vitatott, hogy utóbb a felszámoló e nyilatkozatát indokoltan visszavonta, s a kijavítási költségek összecszerűségét pedig mindvégig vitatta. Az alperesi képviselő egyébként sem rendelkezett a szükséges szakértelemmel, így műszaki tartalmú nyilatkozatának nagy jelentőséget tulajdonítani nem szabad.

Mindezekén túlmenően hivatkozott arra is, hogy javítási költség után ÁFA nem számolható el, mivel az alperes, mint gazdasági társaság az ÁFA összegét visszaigényelhetette, így amennyiben az alperest a javítási költség levonásának a joga megillette, ebben az esetben sem volt jogosult az alperes az általános forgalmi adónak a felperes javára elszámolható vállalkozási díjból történő visszatartására.

Vitatta azt is, hogy a kijavítási költséget az alperes ténylegesen kifizette volna. Álláspontja szerint ennek bizonyítására csatolt banki átutalásról szóló kivonatok nem alkalmasak, mivel a kivonat tartalmából megállapítható, hogy az átutalás nem kizárólag az alperes által, a hibák kijavítását igazolandó, a P. Kft. által kiállított ... sorszámu számlára, hanem egyéb, ugyancsak a P. Kft. által kiállított számlákra is történt. A P. Kft.....-as számú számlájával kapcsolatban pedig - a csatolt banki kivonatból az állapítható meg, hogy ezen a napon az alperes csupán 2.988.350.-Ft-ot utalt át, a különbözetként mutató 122.056.-Ft kifizetése az alperes részéről nem igazolt.

A hibák tényén, és a kijavítás összecszerűségén túl, a felperes vitatta azt is, hogy az alperest megillette-e a visszatartási jog. E körben a Szegedi Ítéltábla Gf. I. 30.138/2009/4. számú jogerős ítéletére, és a Legfelsőbb Bíróság Gfv. X. 30.285/2009/6. számú felülvizsgálati ítéletére hivatkozott.

Ezen ítéletekből megállapítható, hogy a megrendelő által - jóteljesítési garancia jogcímén - visszatartott összeg lehetővé teszi a megrendelő részére hibás teljesítés esetére a kijavítás költségeinek közvetlen érvényesítését, lényegében óvadékként funkcionál a hibás teljesítéssel kapcsolatos szavatossági jogok biztosítására. A Cstv. 38.§ (5) bekezdése rendelkezik arról, hogy ha az adós valamely kötelezettség biztosítására a felszámolás kezdő időpontjáig óvadékot nyújtott, akkor annak jogosultját milyen jogok illetik meg a felszámolás kezdő időpontja után. A megrendelő által a vállalkozói díjból visszatartott jóteljesítési garancia esetén a megrendelőnek lehetősége van a felszámolás kezdő időpontját követő 3 hónap alatt felmerült - és a vállalkozó által ki nem javított - hibák tekintetében szavatossági jogait érvényesítve, követelését kielégítse a visszatartott összegből. Három hónap eltelte után azonban a Cstv. kifejtett rendelkezése alapján át kell adnia a felszámoló részére, akinek a továbbiakban ezt az összeget elkülönítetten kell kezelnie. Amennyiben a szerződésben vállalt határidőben - a teljesítésből eredő szavatossági igény merül fel, a megrendelő a kijavítás költségét zálogjoggal biztosított hitelezői követelésként érvényesítheti az óvadék megmaradt összege erejéig. Ha a zárómérleg fordulónapján még marad fel nem használt pénzösszeg a jóteljesítési garanciaként visszatartott összegből, azt a felszámoló felhasználhatja a hitelezői

igények kielégítésére. A perbeli esetben a felperesi gazdasági társaság 2004. június 17-én került felszámolás alá, az alperes az általa megjelölt hibákat 2005. június 16-án, illetőleg 2005. május 4-én javíttatta ki a csatolt számlák szerint, és e két számla összegét 6.539.856.-Ft összegben 2005. július 29. napján számolta el a jótállási biztosíték terhére.

A fentebb kifejtettek alapján az alperes jogszabálysértően járt el akkor, amikor a visszatartott összeg terhére számolta el a kijavítás költségét, mivel az alperesnek 2005. nyarán már semmiféle beszámításra, kompenzálásra vagy elszámolásra lehetősége nem volt, A felszámolás kezdő időpontját követő 3 hónap elteltével a visszatartott összeget a felszámoló részére vissza kellett volna fizetnie.

Külön sérelmezte a felperes a perköltség összegét is, figyelemmel arra, hogy az alperes 13.007.000.-Ft-ot már a kereset előterjesztését követően fizette meg, így e körben a felperest pernyertesnek kell tekinteni.

Mindezekre tekintettel kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását.

A másodfokú bíróság mindenekelőtt kiemeli, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét csupán a fellebbezés keretében vizsgálhatta, a nem fellebbezett rendelkezését nem érinthette. A fellebbezés körében pedig a felperes fellebbezése alaptalan volt.

Az elsőfokú bíróság a jogerős közbenső ítéletet követően lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a tényállást helyesen állapította meg, s döntése is a fellebbezéssel érintett körben megalapozott volt.

A másodfokú bíróság a felperes fellebbezésével kapcsolatban mindenekelőtt azt emeli ki, hogy a másodfokú bíróság közbenső ítéletével már megállapította, hogy az alperest a visszatartási jog megillette, és a Ptk. 306.§ (4) bekezdése alapján, a visszatartási jog jogi hatása abban áll, hogy a perben követelt ellenszolgáltatás vagy egy része a kijavításig vagy kicserélésig nem válik esedékessé, idő előttinek tekintendő.

Ettől eltérő álláspontra helyezkedett a Szegedi Ítéltábla és a Legfelsőbb Bíróság a felperes által hivatkozott ítéleteiben, és erre tekintettel vitatta azt a felperes, hogy az alperes jogszerűen tartotta vissza a felszámolás kezdő időpontját követő 3 hónap elteltével a ki nem fizetett jótéjesítési garancia összegét.

A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a jótéjesítési garancia visszatartásával kapcsolatban a közbenső ítélet jogerős, így annak megállapításai a továbbiakban vitássá már nem tehetők, még akkor sem, ha más bíróság egyedi ügyben ettől eltérő álláspontra jutott {Pp.229.§ (1) bekezdés}.

Az elsőfokú bíróság a hibás teljesítés összecszerűségének tisztázása körében a bizonyítást lefolytatta. A perben beszerzett szakértői vélemény alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes hibásan teljesített.

Nem osztotta a másodfokú bíróság a felperes által kifejtett azon álláspontot, hogy a felperes hibás teljesítését az alperes nem bizonyította, és - figyelemmel az idő múlására, és arra, hogy a kijavítás már megtörtént - a hibás teljesítés tekintetében érdemi szakértői vélemény sem adható.

A hibás teljesítés tényét ugyanis a felperesi jogelőd képviselője és az alperesi jogelőd képviselője 2005. január 17-én megtartott helyszíni szemle alkalmával rögzítette, és ennek során megállapítást nyert, hogy a termálfürdőt kiegyenlítő medence alaplemez és falcsatlakozás munkahézagán több helyen vízszivárgás tapasztalható, s a hibát egyértelműen kivitelezési hibának rögzítették, és valószínű okként a nem megfelelő betontömörítést jelölték meg. A kültéri élményszifő kiegyenlítő alaplemez és falcsatlakozás munkahézagán szintén vízszivárgást észleltek, és e hibával kapcsolatban csupán a fentebb írtakra utaltak vissza.

Nem fogadható el a felperesnek az a fellebbezési hivatkozása, hogy az alperes jogelődjé (helyesen felperesi jogelőd) képviselőjének a nyilatkozatainak az értelmezése nem szak- hanem jogkérdés, szakértői vélemény dr. P. S. felszámolóbiztos nyilatkozatára nem alapítható. S felperesi álláspont az, hogy a szakértő a hibák meglétét alapvetően az alperesi felszámoló nyilatkozata alapján állapította meg.

A fentebb hivatkozott helyszíni bejárás során a felszámoló megbízásából P. Z. járt el, az alperes képviseletében pedig V. B., tehát nem a felszámolóbiztos, hanem a felszámolóbiztos által megbízott személy. A vízszivárgás, mint hiba tényének a felismeréséhez pedig semmiféle szakértelem nem szükséges, a szakértő különleges szakértelme ahhoz szükséges, hogy megállapítsa, hogy a hiba a felperesi jogelőd teljesítésére visszavezethető-e, illetve, hogy mi a hiba oka. A helyszíni szemle eredményeként - függetlenül attól, hogy a hibák kijavításra kerültek - a szakértő megállapította a hibás teljesítés tényét, és megállapította azt is, hogy a hibák feltehetően az épület állékonyságát nem veszélyeztető zsugorodási repedések voltak, de a beszivárgó víz miatt feltétlenül szükséges volt a javításuk. A zsugorodási repedések pedig kivitelezői hibának tekintendők. A szakértő pedig az alperes által kifizetett 4.961.885.-Ft + ÁFA javítási költséget is reálisnak tekintette.

Nem fogadható el az a felperesi hivatkozás sem, hogy a javítási költség után ÁFA nem illeti meg az alperest, mivel az ÁFA-t visszaigényelheti. A javítási költség perbeli esetben nem más, mint a hibák kijavítására fordított vállalkozói díj. Az akkor hatályos, az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. Törvény 3.§ a) pontja szerint: A törvény rendelkezései alapján általános forgalmi adót (a továbbiakban: adó) kell fizetni az adóalany által belföldön teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás után. Ebből következik, hogy a javítási költség után az alperes jogszerűen számolta el az általános forgalmi adót is. A forgalmi adó ugyanis a vállalkozói díj része, s ezt az összeget az alperes a kijavítást végző vállalkozónak megfizette.

Ettől független - nem a felperesre, hanem az alperes és az adóhatóság jogviszonyára tartozó - kérdés az, hogy az alperes az ÁFA összegét visszaigényelhette-e, vagy sem. Az alperest megillető jogosultság a felperesre nem hat ki. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság megalapozottan fogadta el a szakértői véleményt ítélezése alapjául.

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság ítélete számszaki levezetést nem tartalmazott, hogy az alperes marasztalására, mely számítás eredményeként került sor. Az nem vitás a felek között, hogy az alperes által visszatartott összeg 19.546.864.-Ft volt. Az sem vitás, hogy a felperesi jogelőd hibás teljesítése folytán a hibák teljes körű javítása 2005. augusztus 31-én történt meg, a szakértő által reálisnak ítélt 4.961.885.-Ft + ÁFA = 6.202.356.-Ft kijavítási költségen. Vagyis az alperes ezen összeg erejéig gyakorolhatta jogszerűen visszatartási jogát, ezt meghaladóan a visszatartott összeget a felperesi jogelőd részére ki kellett volna fizetni. A jogalap nélkül visszatartott összeg: 13.344.508.-Ft volt. Az sem vitás, hogy az alperes 13.007.000.-ft-ot 2006. december 6-án fizette meg. A 13.344.508.-Ft után 2005. szeptember 1-től 2006. december 6-ig járó - jegybanki alapkamattal számított - késedelmi kamat mértéke: 1.006.472.-Ft. Ezért 2006. december 6-án az alperes által teljesített összeget először a Ptk. 293. §-a szerint számolva a kamatra kellett elszámolni. $13.007.000 - 1.006.472 = 12.000.528$.-Ft maradt a tőkére. $13.344.508 - 12.000.528 = 1.343.980$.-Ft. Vagyis az alperes csupán ezt az összeget lett volna köteles a felperesnek megfizetni. Figyelemmel azonban arra, hogy az ítélet ellen az alperes nem fellebbezett, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének marasztalásra vonatkozó rendelkezését nem érinthette.

Nem osztotta a másodfokú bíróság a felperesnek a perköltséggel kapcsolatos álláspontját sem. Kétségtelen, hogy az alperes a fentebb kifejtettek szerint 13.344.508.-Ft visszatartására nem volt jogosult, és ebből az alperes 13.007.000.-Ft-ot fizetett meg csupán, 2006. december 6-án. Az alperesi teljesítést követően is azonban a felperes - vitatva az alperes visszatartási jogát - kereseti kérelmét 14.795.736.-Ft-ra tartotta fenn Ehhez képest viszont nagyobb részben pervesztes lett, ezért az elsőfokú bíróság - figyelemmel arra is, hogy a szakértői költségeket az alperes előlegezte - a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján helytállóan rendelkezett a perköltség viseléséről.

Mivel a felperes fellebbezése sikertelen maradt, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a fellebbezési eljárási költségek viselésére.

Budapest, 2012. október 19.

. Pestovics Ilona sk.
a tanács elnöke

Ráczné dr. Gohér Angyalka sk.
előadó bíró

Dr. Sándor Ottó sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő